

Woordelijk verslag vergadering gemeenteraad Nijmegen [Gespreksronde raadsvoorstel](#)

Rekenkamer: tweede nazorgonderzoek toegang tot de Wmo 2025

21 januari 2026 / 19.00-20.00 / Raadzaal

Aanwezigen: dhr. F. de Gram (voorzitter), mw. A. Stapel (VVD), mw. L. Janssen (D66), dhr. M. Kraft (PvdA), dhr. J. Koelewijn (CDA), mw. J. Exel (Stadspartij Nijmegen), dhr. S. Eggenhuizen (GroenLinks), dhr. B. Salemans (PvdD), mw. J. Geers (SP), mw. G. Visser (wethouder), dhr. J. van den Broek (Rekenkamer), mw. F. Veenstra (kamergriffier).

dhr. de Gram: Goedenavond allemaal. Welkom op de politieke avond van 21 januari 2026, om zeven uur in de Raadzaal en ik heet u van alle hartelijk welkom. En vanavond staat de bespreking van het raadsvoorstel Rekenkamer: tweede nazorgonderzoek toegang tot de Wmo 2025 op de agenda en vorige week heeft u over reeds een toelichting ontvangen van de Rekenkamer. Er is zojuist een [inspreker](#) geweest over dit onderwerp en we hebben een uur de tijd om dit onderwerp te bespreken. Voor de bandopname noem ik de aanwezige fractievolgers en raadsleden en dat is voor de VVD mevrouw Stapel, voor D66 mevrouw Janssen, voor de PvdA de heer Kraft, voor CDA de heer Koelewijn, voor de Stadspartij mevrouw Exel, voor GroenLinks de heer Eggenhuizen, voor de Partij voor de Dieren, de heer Salemans en voor de SP mevrouw Geers en naast mij zit namens het college wethouder Visser en namens de Rekenkamer de voorzitter de heer Jos van den Broek. Zoals ik al had aangegeven heeft u vorige week de gelegenheid gehad om de Rekenkamer vragen te stellen over het onderzoek. Het kan zijn dat u in deze ronde nog vragen heeft over het raadsvoorstel en daarvoor zal ik de heer Van den Broek dan een gelegenheid geven om antwoorden te antwoorden en dat gebeurt na de eerste termijn van het college. Dan kunnen we nu starten en wie kan ik het woord geven? De heer Kraft van de Partij van de Arbeid.

dhr. Kraft: Dank u wel, voorzitter. De Rekenkamer heeft in 2019 haar onderzoek naar de toegang tot de Wmo uitgevoerd en vandaag bespreken we het tweede nazorgonderzoek over dit onderwerp. Ik wil beginnen met de Rekenkamer te bedanken voor hun inzet en zorg op dit belangrijke thema en ook die aanhoudende zorg. Nog belangrijker ook, omdat er geconstateerd wordt dat veel van de conclusies uit 2019 veelal nog staan. Dit betekent niet dat er niks is veranderd, maar er is nog steeds verbetering nodig en dat blijkt vandaag nog steeds. Dat dat blijkt, blijkt ook uit de inspraak die zojuist is geweest. Daarin wordt volgens mij eigenlijk de algemene lijn over het onderzoek ook gewoon in een heel persoonlijk verhaal naar voren gekomen. Eruit komt een beeld van toch nog steeds een doolhof wat bestaat, waarin mensen op zoek zijn naar hoe ze daarin geholpen kunnen worden. En volgens mij is het daarin ook het spanningsveld hoe we met z'n allen willen, dat we juist in een Wmo met de gemeente naast inwoners komen te staan, maar nog steeds zoekende zijn en hoe we die verandering met z'n allen teweeg kunnen brengen. Dus ik ben blij dat ook inwoners de moed

vinden om dat verhaal te delen, want dat is nogal wat. Maar dat draagt dus ook voor onze verantwoordelijkheid om daarnaar te handelen. De conclusies van de Rekenkamer zijn te vatten in drie blokjes. Het gaat over rechtsbescherming, informatiepositie van de gemeente en informatiepositie van de gemeenteraad. De PvdA stelt dat de conclusies en aanbevelingen overgenomen moeten worden. Maar verwacht daarbij dan ook van het college en de gemeente een zelfkritische houding. Deze houding misten wij nog in de reactie van het college op het Rekenkameronderzoek, waarin het onderzoek vooral werd gelezen ook als een aanmoediging van de ingeslagen weg en waarin werd benoemd dat het fijn was dat mensen positiever erover zijn. Nou, dat stond er zeker in, maar het komt op ons toch over als wel een stukje selectief lezen, want een aanmoediging om door te gaan op de ingeslagen weg is dit rapport niet. En ik ben dan ook benieuwd van het college of zij bereid zijn ook echt dingen anders te doen. Wordt de plan van aanpak echt een verbeterplan of een kanttekening? En indien dat laatste, dan gaat er wat ons betreft niet goed. Iets niet goed. Graag een reactie. Ik zie dat er een interruptie is.

dhr. de Gram: Ik was de vraag aan het opschrijven en mevrouw Janssen heeft inderdaad een interruptie.

mw. Janssen: Ja, voorzitter, als ik het rapport lees, dan zie ik dat onze inwoners hun cliëntervaring met name positief is. Ze zijn, ze vinden onze Wmo-consulenten professioneel. Dus ik vraag me af waar u uw conclusies dan vandaan haalt.

dhr. de Gram: Meneer Kraft.

dhr. Kraft: Nou, dat staat er zeker in. En ik denk ook, dus in die zin, de kracht van Nijmegen is ook gewoon de kracht van de mensen die het doen. En daarin, dat is gewoon een groot compliment waard. En ik ben ook blij dat dat terugkomt in het Rekenkameronderzoek. Maar ik denk juist op de rol die wij ook hebben als raad in onze kaderstellende rol, dat daarin soms dingen nog te vrijblijvend blijven en dat daardoor dus bepaalde sturing nog niet op orde is en ook de rechtsbescherming en rechtspositie onder druk kan komen te staan. En dat brengt me eigenlijk op mijn laatste punt en dat gaat wel ook specifiek over de definitie van een maatwerkvoorziening en of daarin beschikt moet worden. De PvdA deelt de zorgen over de rechtspositie en rechtsbescherming in het systeem hoe dat nu is ingedeeld. Daarin speelt vooral mee dat we dus ook bij de vorige behandeling van de Wmo-verordening in het initiatief hebben gedaan om die rechtspositie en rechtsbescherming te verbeteren. Waar het voor ons wel lastig wordt, is dat wij ook erachter staan dat we vertrouwen willen geven in de professional en daarin niet direct terug willen naar het oude systeem. Hoe we daar het beste uitkomen, daar zijn we nog niet uit, maar we willen wel in ieder geval die probleemstelling van de rechtspositie en rechtsbescherming erkennen en hopen daarmee ook dat het college dat ook serieus neemt en met de motie die we hebben ingediend, maar ook vanuit eigen initiatief,

daarin willen werken. Maar daarin willen we die uitvoering wel nog even afwachten voordat we daarin nog een andere conclusie nemen. Daar wil ik het voor nu even bij laten. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. En dan zie ik de heer Salemans van de Partij voor de Dieren.

dhr. Salemans: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan kort zijn. Ik vind het vooral belangrijk om te benoemen dat ik er waarde aan hecht dat de aanbevelingen van de Rekenkamer integraal worden overgenomen. Dat staat ook in het raadsvoorstel die we nu bespreken. Dus daar zijn wij absoluut heel blij mee. Natuurlijk vindt mijn partij alle aanbevelingen belangrijk, maar ik wil net even wat dieper ingaan op de eerste aanbeveling. Daar staat, of valt, wat mij betreft echt heel veel mee en is cruciaal. Die gaat namelijk over de informatievoorziening. En als die echt goed op orde is en als die transparantie van informatie echt goed naar voren komt dan kun je de onduidelijkheden die er nu zijn, in ieder geval voor een heel erg groot gedeelte goed ondervangen. Dus in die zin gaat er daar ook een soort van preventieve werking van uit. En ik beeld me daarbij echt niet in dat de illusie in dat daarmee alles is opgelost en dat bijvoorbeeld de wachtlijsten zijn opgelost en alle complexiteit die de Wmo met zich meebrengt, zijn ontrafeld. Maar wat mij betreft wel ondervangen is, is dat met een juiste transparantie, met een juiste transparante informatievoorziening, mensen op voorhand beter weten waar ze aan toe zijn. En daar is de casus van de inspreker van vanavond, denk ik, ook direct mee gemeoid. Waar moet ik zijn met mijn problemen, waar ik hulp bij nodig heb? En dat is de essentie. De mensen die hulp nodig hebben, die hulp bieden. En dat gaat evident samen met een juiste en transparante informatievoorziening. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. Dan zie ik de heer Koelewijn namens CDA.

dhr. Koelewijn: Dank u wel. Allereerst wil ik de gelegenheid even gebruiken om de Rekenkamer te bedanken voor het opgeleverde onderzoek. We vinden dat soms vanzelfsprekend, maar er zit een heleboel werk in, wat zeker niet vanzelfsprekend is. En ook het orgaan niet, om het zo te zeggen. Dus daar zijn we dankbaar en erkentelijk voor. En tegelijkertijd heb ik wel wat geworsteld met de invulling van dit debat. En dat komt omdat we een deel van deze discussie recentelijk al hebben gevoerd bij de verordening. We zagen eigenlijk al wel door onze oogharen wat er speelde. Maar ik wilde er toch het volgende over zeggen. Als gemeente zijn we met elkaar bezig om een modus te vinden binnen het sociaal domein. Een modus tussen wat ik dan maar even traditionele zorg en indiceren noem en het verwijzen naar voorzieningen die meer bij het idee van... Ik zit even in het thema van vanmiddag, de sociale basis passen. Oftewel wijze op buurtinitiatieven, verenigingen, enzovoort. Die kunnen bijdragen aan een beter welzijn voor inwoners van de gemeente. En als CDA ondersteunen we die ambitie volledig. Ik heb het eerder zelfs genoemd dat het praktisch de christendemocratie is. Ik zou hem echt niet helemaal willen claimen, maar hij zit in de vezels van het CDA om die buurt, om de inwoner centraal te zetten en die te mobiliseren. En vooral niet te denken dat de gemeente alles maar kan en moet oplossen. En tegelijkertijd

moeten we wel zorgen dat het proces dat we nu hebben, ingericht dat dat klopt en dat spelregels duidelijk zijn. En dat we naar die spelregels handelen. En wat ons betreft daar dus niet bij hoort, is een gebrek aan informatie over de procedure en de rechten en plichten van de inwoners. Het ontbreken van onderzoeksverslagen en een soms juridische instabiele werkwijze. En dat wordt ook al duidelijk uit het Rekenkameronderzoek. En de vraag die we eigenlijk dan ook aan het college hebben, we hebben hier het raadsvoorstel natuurlijk, hoe gaat het college verder conform die visie van wat ik dan maar even beschikkingsarm werken noem? En hoe verwerkt zij daar dan gelijktijdig ook die aanbevelingen van het Rekenkameronderzoek in? Want dat is denk ik hier de kern. Ik denk dat de meeste mensen zeggen van, hey goede richting, ga door, maar doe wel iets met deze aanbevelingen. Dus we zijn niet op zoek naar het stoppen met deze werkwijze, maar we zijn op zoek naar een en-en. En deze toegankelijke manier van verwijzen en borging van een rechtszeker proces. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. En dan kijk ik rond met mevrouw Exel van de Stadspartij.

mw. Exel: Dank u wel, voorzitter. Dank aan de Rekenkamer voor het uitgebreid onderzoek en de toelichting. Wat vandaag voor ons ligt is niet zomaar een rapport. Het is een spiegel. Een spiegel die die laat zien dat veel van wat we in 2019 en 2021 al wisten nog steeds niet op orde is. En dat raakt ons als Stadspartij Nijmegen, omdat we het vooral onze ouderen en kwetsbare inwoners zijn die de gevolgen voelen. En voorzitter, in december hebben we als Raad al belangrijke stappen gezet met moties over informatievoorziening en klachtenafhandeling. De Rekenkamer laat zien dat cliënten tevreden zijn over het contact met de medewerkers. En dat is mooi. En dat verdient erkenning. Maar tegelijkertijd zien we dat het proces waarin zij terecht komen nog steeds hapert. Wachttijden van drie tot vijf maanden bij de gemeente, cliënten die niet weten wat hun rechten zijn en verslagen die te laat komen of helemaal niet worden verstrekt. Voorzitter, dat is geen menselijke maat. Dat is verdwalen in het systeem. De Rekenkamer is hier helder. De manier waarop hulp via de buurtteams wordt aangeboden voldoet niet aan de wettelijke eisen. Het wordt gepresenteerd als een algemene voorziening, maar het is maatwerk en zonder aanvraag geen beschikking en zonder beschikking geen bezwaar. Dat betekent dat inwoners geen juridische bescherming hebben als de hulp niet passend is. Voor de Stadspartij Nijmegen is dat onacceptabel. Rechtsbescherming is geen luxe, maar een basisvoorwaarde. De Rekenkamer laat zien dat de kwartaalbriefen en halfjaarrapportages te laat komen, te beperkt zijn en te weinig inzicht geven in de toegang. Daardoor kan de Raad niet goed controleren of bijsturen. Voorzitter, als wij onze controlerende taak serieus nemen, dan moeten we ook serieus worden geïnformeerd. Stadspartij steunt de aanbeveling van de Rekenkamer, maar we willen meer dan alleen het overnemen van conclusies. We willen concrete verbeteringen die voelbaar zijn voor de inwoners. Wij vragen het college om...

dhr. de Gram: Maak je zin maar af, en dan is de heer Koelewijn voor de interruptie.

mw. Exel: Ja, dat zijn de drie punten, dus misschien is het fijn als...

dhr. de Gram: Dan laat de heer Koelewijn de eerste interruptie doen.

dhr. Koelewijn: Ja, dank u wel voorzitter. Ik kan eigenlijk wel een deel van het betoog volgen, maar u had het over een spiegel, dus het onderzoek is ook een spiegel. Voor wie is die spiegel? Is die voor het college of is die ook voor ons als Raad?

mw. Exel: Ik denk voor ons allemaal, voor het college en de Raad.

dhr. de Gram: U gaat er verder aan, mevrouw Exel.

mw. Exel: Dank u. Ik was gebleven bij de vraag aan het college om heldere normen en wachttijden per toegangspoort en actieve monitoring daarop, een volledige en tijdige informatievoorziening aan cliënten, inclusief uitleg over rechten, plichten en de mogelijkheid tot onafhankelijke cliëntondersteuning en kwartaalrapportages met vaste indicatoren, zodat de Raad kan sturen op feiten. En voorzitter, dit onderzoek laat zien dat de goede bedoelingen niet genoeg zijn. Onze inwoners hebben recht op duidelijkheid, op tijdige hulp en bescherming. Stadspartij wil niet dat we over een paar jaar weer een debat gaan doen over soortgelijke rapporten. Er liggen prima aanbevelingen en met onze aanvullende wensen erbij gaan we ervan uit dat dit niet nodig gaat zijn. Het is tijd om de toegang tot de Wmo echt te verbeteren. Voor onze ouderen, voor onze kwetsbaren inwoners. Voor een gemeente die doet wat zij belooft. Dank u wel.

dhr. de Gram: Nog een interruptie van mevrouw Stapel. Dank u wel.

mw. Stapel: En dank u ook voor uw bijdrage, mevrouw Exel. Ik vroeg mij af, u gaf aan dat voor u buurtteams een maatwerkvoorziening zijn. En geen algemene voorziening. Ik vraag me af waar het dan in zit.

dhr. de Gram: Mevrouw Exel.

mw. Exel: Dat is een goede vraag. Daar heb ik even geen antwoord op.

dhr. de Gram: U was aan het einde van het betoog. Of wil mevrouw Geers nog een interruptie? Oké, maar dan geef ik eerst de heer Eggenhuizen het woord, die had net ook al de hand omhoog.

dhr. Eggenhuizen: Voorzitter, dank u wel. Als GroenLinks vinden we het belangrijk dat we zoveel mogelijk collectief proberen te helpen in plaats van individuele professionele hulp. We willen dat inwoners zo makkelijk, snel en laagdrempelig mogelijk goede hulp en ondersteuning kunnen krijgen. We vinden het uiteraard ook van belang dat zij daarbij op goede rechtsbescherming en een goede informatievoorziening kunnen rekenen. Vandaar ook dat we bij de verordening moties hebben ingediend om onder andere een betere positie voor

cliëntenondersteuners te regelen. Zorgvragen die door de buurtteams zelf worden opgelost zien wij als belangrijk onderdeel van ons zorgsysteem waar we een stap naar voren zetten en zoveel mogelijk in het collectief proberen te helpen, in plaats van individuele, professionele hulp. Wij lezen de tweede aanbeveling dan ook in het licht van onze beweging van zorg naar gezondheid en zien hulp van de buurtteams als algemene voorziening. Voorzitter, dan de informatievoorziening naar de Raad zelf. Tijdens de technische toelichting vorige week bleek dat in het cliëntervaringsonderzoek alleen de inwoners mee zijn genomen die door de buurtteams verder zijn doorverwezen. Naar aanleiding van het rekenkameronderzoek in 2019 is al aan het college gevraagd om ook cliënten mee te nemen die geen voorziening of een algemene voorziening hebben gekregen. En hetzelfde hebben we eind 2025 opnieuw opgeroepen in de motie "Een gemeente die naast je staat". We kijken dan ook erg uit naar de uitvoering van die motie. Voorzitter, tenslotte. Wij zijn erg blij met het onderzoek van de Rekenkamer en willen de Rekenkamer dan ook heel erg voor bedanken. We kijken uit naar het plan van aanpak dat naar de raad zal komen, want elke inwoner moet kunnen rekenen op goede en toegankelijke zorg. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. En dan had ik mevrouw Geers het woord beloofd van SP.

mw. Geers: Ja, dank u wel, voorzitter. Als SP sluiten we ons aan bij de inspraak die al gedaan is door de heren Kraft en dan moet ik even spieken, Salemans met name. En ook in de bijdrage van mevrouw Exel, van de Stadspartij. Wat ik ontroerend vond van de CDA is toch dat het in de vezels van de partijen zit. Ik heb een beetje moeite mee en dat is eigenlijk ook een vraag naar de wethouder. We hebben nu een systeem waarvan het tweede nazorgonderzoek aangeeft door de Rekenkamer onafhankelijk. We hebben het in het leven geroepen, het is een heel belangrijk instrument om te laten zien, gaan we de goede kant op. Uit dat onderzoek, en daarom gaan we ook akkoord met de aanbevelingen en de adviezen die er worden gegeven, zien we nu toch in de reacties van het college tot nu toe, dat gezien het feit dat er een enquête ligt met dat er best tevredenheid is, dat we de goede weg op gaan. Terwijl we van alle kanten, ook nu weer bij de inspraak merken, dat dat toch ook nog wel anders ligt. We hebben daar al moties voor ingediend, mede-ingediend, En wat ik eigenlijk daarmee ook wil zeggen, is waarom we En dat is ook de plan van aanpak wat nog moet komen. Waarom er toch blijkbaar een probleem is in van wat wij als raad willen, wat toch het algemene setting is van, van neem de aanbevelingen aan. Dat roepen we al een tijdje. De reactie van, en dan gaat het met name natuurlijk over de rechtsbescherming die we daar dan ook in zien en wel of niet een beschikking, waarom dat dan toch zo'n groot probleem, daar zo'n groot probleem van wordt gemaakt. En dat noem ik nog iets anders als alleen tijd die ermee kwijt is, omdat ik denk dat we ook moeten kijken vanuit die inwoners, dat ze daar gewoon recht op hebben en we zijn er voor de inwoners. Dus dat is mijn vraag en dan heb ik nog een tweede vraag, dat is even terzijde, alhoewel we nu bij de inspraak ook weer hoorden dat het over 65-plussers gaat. Sterker, doet eigenlijk alleen de aanvragen voor de algemene

voorzieningen. Zodra ze denken, er is iets meer aan de hand, dan gaat het naar buurtteams. Ik wil toch vragen of het college bereid is om is te gaan kijken of dat de goede manier is om zeg maar met name de 65-plussers op deze manier te geleiden. Omdat het eigenlijk wel, zeg maar, wel een soort waarom niet alles bij Sterker neerleggen als we daar ook de expertise voor hebben. Zodat je ook de buurtteams hier verder wat ontlast van, want we hebben hier natuurlijk ook wachttijden. Dus dat is mijn tweede vraag of het college daartoe bereid is om te kijken of misschien Sterker het voor de 65-plussers in het geheel kan overnemen. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. Dan krijg ik nog rond of nog... Ja, mevrouw Janssen van D66.

mw. Janssen: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ook ik wil beginnen met eerst de Rekenkamer te bedanken voor het onderzoek. De Wmo raakte mensen op heel kwetsbare momenten in hun leven. Dat is ook ervaren binnen het onderzoek, zoals we kunnen lezen. kunnen lezen. Het is soms moeilijk om daardoor mensen te betrekken. En dat laat zien hoe belangrijk dit onderwerp is. Want juist als mensen zich heel kwetsbaar voelen, moeten wij er staan. Dat betekent ook dat wij als raad heel goed zicht moeten houden op de toegang en de ondersteuning en hoe dat met name in de praktijk ervaren wordt. En ik vind het heel waardevol dat we een onderzoek hebben vanuit cliëntperspectief op dit gebied. Dus dank daarvoor. Wat mij positief opvalt in dit rapport, is dat de cliënten overwegend positief zijn over het contact dat ze hebben gehad met die toegangspoorten. Zoals ik net al zei, die gesprekken worden als heel positief ervaren en mensen voelen zich duidelijk gehoord. En dat is volgens mij een heel groot compliment aan al die mensen die dit werk doen. Vaak onder hoge druk, want het is niet simpel. En die waardering wil mijn fractie hier heel nadrukkelijk uitspreken. Gaat dan alles goed? Nee. Dat lezen wij ook in het onderzoek. Het onderzoek laat zien dat er duidelijk ruimte is voor verbetering. Met name als het gaat over informatievoorziening. En ik doel dan met name op de informatievoorziening richting onze inwoners. Het is een complex systeem. Als we moeten beginnen met een stroomschema, waar moet je terecht, dan moeten wij heel duidelijk zijn. Het is van groot belang dat onze inwoners weten wat met name hun rechten zijn, maar natuurlijk ook wat hun plichten zijn. En wat ze mogen verwachten van ons in het proces. Dus goede informatie is geen formaliteit, maar een voorwaarde voor rechtszekerheid. Of het nou gaat over de cliëntondersteuners, of het nou gaat over de wachttijden, Dat moeten wij op orde hebben. We gaan er dan ook vanuit dat de aanbevelingen van de Rekenkamer bij gaan dragen om dit nog verder te ontwikkelen. En dan tot slot wil ik even stilstaan bij de tweede aanbeveling. Die raakt wat ons betreft namelijk aan een hele principiële afweging. Wij hebben als raad eerder bewust gekozen voor een laagdrempelige toegang gebaseerd op vertrouwen, nabijheid en doen wat nodig is. Tegelijkertijd delen wij het belang van rechtszekerheid voor onze inwoners. De uitdaging zit voor mijn fractie dan precies in die balans. Hoe versterken we de waarborgen zonder dat we allerlei drempels gaan opwerpen of vertragingen gaan opwerpen voor mensen die uiteindelijk die ondersteuning heel hard nodig hebben? Wat ons betreft is veel van wat de buurtteams doen dan ook een

basisvoorziening. En moeten we dat zo zien? En als er een maatwerkvoorziening moet komen, dan moet er een beschikking komen. En precies vanwege die nuance heeft mijn fractie toch moeite met de toelichting op de tweede aanbeveling. Want juist dit spanningsveld vraagt om een heel zorgvuldige afweging. Ik ben benieuwd hoe het college daarop reflecteert en daar wil ik het dan voor nu ook even bij laten. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. En dan hebben we nog een interruptie van mevrouw Geers, zie ik.

mw. Geers: Ja dank u wel voorzitter. Kan verhelderd worden, mevrouw Janssen, wat u bedoelt met dat de drempel hoger zou zijn als er uiteindelijk een beschikking uitkomt dan nu, zoals er nu gewerkt wordt met een plan van aanpak? Wat is daar het probleem mee? Want feitelijk is het laatste alleen maar iets administratiefs. Het is niet zo, denk ik, dat een inwoner denkt oei, er komt een beschikking, ik ga geen hulp vragen. Of zie ik dat verkeerd?

mw. Janssen: Als wij bij ieder contact met de gemeente een beschikking af moeten geven, bijvoorbeeld met Sterker, waar mensen vaak toch naartoe komen met laagdrempelige vragen in eerste instantie, dan raken wij juist onze principes van die laagdrempelige, toegankelijke en heel snelle hulp kwijt en dat vind ik zoveel waard dat ik dat niet wil opofferen

dhr. de Gram: Misschien nog een vervolgvraag, maar mevrouw Geers, kom ik ook zo bij u.

mw. Geers: Het is me dan toch nog niet helemaal helder, op het moment dat iemand bij Sterker aanklopt, dan is dat nog steeds laagdrempelig en komt er hulp, dat maakt volgens mij niks uit, als daarna zeg maar wel of niet er een beschikking komt. Gewoon kijkend vanuit die rechtspositie, voor die cliënt maakt dat niks uit volgens mij. Dus ik snap niet zo goed waarom u denkt, bij het een is het laagdrempelig en bij het ander is het niet laagdrempelig, dat is eigenlijk mijn vraag.

mw. Janssen: Dat maakt zeker iets uit. Bij iedere hele kleine laagdrempelige vraag, een allerlei formulieren invullen, een hulpvraag formuleren, helpt onze mensen vaak niet. Er zijn heel veel mensen die geholpen zijn met een snel antwoord, een korte verwijzing, een tip. En al die mensen hebben geen beschikking nodig. En dat zou ik heel, ik zou het echt heel vervelend vinden, als we dat zouden verliezen. Als we allerlei rapporten, allerlei verslagen moeten gaan opleveren, want dat kunnen we niet meer doen in Nijmegen waar wij heel sterk in zijn. Laagdrempelige, toegankelijke zorg leveren op het moment dat dat heel laagdrempelig en toegankelijk kan.

mw. Geers: Als we het hebben over algemene voorziening, waar ook al eerder het Raadslid van de SP, uh, VVD op hintte, en we hebben het over rechtmatigheid en een plan van aanpak en of dat maatwerk is, dan denk ik dat er toch nog steeds een verwarring ontstaat. En ik vraag me af of u het daarmee eens bent. Van laagdrempelig hulp bieden is gewoon laagdrempelig hulp bieden. En dan heb je een algemene voorziening voor handen. Daarnaast

heb je voorzieningen die om maatwerk vragen. En dan kan je een beschikking doen, omdat er een rechtsbescherming nodig is. Dat is eigenlijk de vraag. Dus wat heeft nou laagdrempelig te maken met wel of niet beschikking? Mevrouw Janssen, heeft u daar nog iets nieuws op te zeggen?

mw. Janssen: Nee, volgens mij, ik kan mijn antwoord blijven herhalen. Maar wat mij betreft moeten wij blijven inzetten op heel laagdrempelige en toegankelijke zorg waar kan. En pas als het echt nodig is gaan werken met beschikkingen. En daar zijn wij in Nijmegen ook heel erg goed in.

dhr. de Gram: En dan had mevrouw Stapel geen interruptie, maar heeft zij nog een eerste termijn? Ik denk omdat ze haar bordje niet heeft.

mw. Stapel: Dan word je al snel vergeten. Maar voorzitter, dank u wel voor het woord. En ook nog een keer vanuit mij natuurlijk, dank aan de Rekenkamer voor het tweede nazorgonderzoek naar toegang tot de Wmo. En daarbij is het ook heel fijn dat dit rapport niet alleen ingaat op de processen en die systemen, maar ook juist heel nadrukkelijk op het cliëntperspectief en dat dat centraal staat. Want voor VVD Nijmegen, en ik blijf het eigenlijk elke keer herhalen, is het heel belangrijk dat de cliënt centraal staat, met als uitgangspunten dat de zorg op de juiste plek landt, dat het betaalbaar is en dat het ook toegankelijk is. Het doel moet altijd zijn dat mensen de hulp krijgen die zij nodig hebben en ook de hulp krijgen die zij willen, zonder onnodige drempels of vertragingen. In dat licht is het heel positief om te lezen dat de cliënten over het algemeen ook heel tevreden zijn over de contacten met professionals en de keukentafelgesprekken. Ook zijn we heel blij dat de Raad steeds beter op de hoogte gehouden wordt. Ik zit hier nu vijf jaar en ik heb echt hele mooie stappen gezien, waarvoor natuurlijk al grote dank. Maar tegelijkertijd herkennen wij ons ook in de conclusies van de Rekenkamer dat dingen nog steeds scherper, consistent en sneller kunnen. Dus ik vond het ook twee hele mooie voorbeelden, dat we de dashboardgegevens kunnen gaan analyseren. Dan zeggen ze ons ook veel meer en dat de informatiestromen beter op elkaar aangesloten kunnen worden. Dat brengt ons als raad ook beter in positie natuurlijk om onze rol te pakken. Over het algemeen ben ik ook heel blij met de aanbevelingen. Ik heb ook gezien dat het college daar heel positief en fijn op heeft gereageerd. Maar net als mijn collega van D66 heb ik ook mijn twijfels bij de tweede aanbeveling. Het standaard afgeven van beschikkingen bij hulp via buurtteams, om dit dan als maatwerkvoorziening te gaan behandelen. Dat heeft eigenlijk twee specifieke redenen. Ten eerste, omdat de buurtteams juist inzetten op die basiszorg, op die snelle zorg en daardoor is het voor mij echt iets anders dan een maatwerkvoorziening. Sterker nog, dat het ook geen maatwerkvoorziening is, is volgens mij ook juist de kracht van zo'n basisteam. Zonder daarin met elkaar in discussies te belanden van wat vinden we er nou precies van, ben ik heel benieuwd hoe de wethouder dat beziet. Dus wethouder, kunt u duiden waarom zorg via de buurtteams al dan geen maatwerkvoorziening is. Ik zie een interruptie op links.

dhr. de Gram: Sorry, ik zat weer de vraag op te schrijven en niet op te letten. Met de heer Kraft, interruptie.

dhr. Kraft: Ja, dank je wel, voorzitter. En ik wil ook echt wel de kans geven om een zin uit te spreken, maar fijn dat je me ook die kans gaf. Nee, je gaat in op wat je vindt van de tweede aanbeveling en dat is goed. Alleen ik was wel benieuwd, wat vindt de VVD Nijmegen van de conclusie en de zorgen die onder die aanbeveling zit? Want dat gaat u nu nog niet op in. Kunt u daar iets over zeggen?

dhr. de Gram: Mevrouw Stapel.

mw. Stapel: Ja, waar het dan om gaat, is dat mensen weten wat hun rechten en hun plichten zijn. En dat vind ik ontzettend belangrijk. En ik heb de wethouder in andere rondes horen zeggen dat mensen daar heel actief op gewezen worden. Nou, als dat niet gebeurt, dan zit daar een probleem. En als dat wel gebeurt, is daarmee mijn zorg weggenomen. Maar ik denk dat er ook andere routes zijn om dat te bereiken. Op deze manier is het een soort symptoombestrijding, door het dan een andere naam te geven, namelijk maatwerkvoorziening, maar daarmee wordt de zorg niet per se beter. En daarbij kom ik ook bij mijn tweede vraag. Los van dat het de zorg niet per se beter maakt ...

dhr. de Gram: Meneer Kraft, is het oké als ik u zo meteen het woord geef? Gaat u verder.

mw. Stapel: Mag ik verder? Oké. Want het tweede punt is dus dat ik ook risico's zie. Dus op het moment dat we standaard die beschikkingen afgeven, zie ik risico's, en die heeft mijn collega Janssen van D66 ook al genoemd, maar ik zie bijvoorbeeld langere procedures. Ik zie extra administratieve lasten. En ook in beperkingen van capaciteit, ook dat de inzet van professionals eigenlijk wordt verschoven naar het verkeerde, daar waar het eigenlijk op de zorg gaat. Ja, om de zorg zou moeten gaan. Dus daarbij ook een vraag aan de wethouder van goh, ziet u ook mogelijke consequenties op het moment dat de buurtteams ook met beschikkingen gaan werken? En heb ik het niet alleen over de toegang. Want stel dat het daar op de korte termijn aan bijdraagt, misschien dat er ook consequenties zijn op het gebied van zorg op de langere termijn. En dat was hem. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. Dan ga ik nu echt naar de beantwoording van het college.

mw. Visser: Dank u wel voorzitter, dank u wel raad en dank u wel Rekenkamer. Ook het college is blij met dit onderzoek. Ik ben blij dat het er ook uiteindelijk ligt, zeg maar. Het heeft ons heel wat gram gekost, maar dan heb je ook echt iets waar je wat mee kan. En volgens mij is dat ook heel duidelijk wat u zegt en is ook heel duidelijk hoe het college dat heeft ervaren. De aanbevelingen, daar kunnen wij ons voor het overgrote deel in vinden. Ik was wel een beetje getriggerd door wat de Partij van de Arbeid zei, nemen wij dat wel serieus en denken we daar niet te licht over? Nee, we nemen dat zeer serieus. Ik denk dat deze ronde wel een

beetje een herhaling van zetten zijn, als je kijkt naar wat we na de verordening Wmo en jeugdhulp hebben gedaan. We hebben natuurlijk deze discussie ook al gevoerd. Daaruit hebben we al een heleboel moties van u gekregen. En dat komt eigenlijk best wel ook heel mooi overeen met wat de Rekenkamer ook zegt. Dus we zijn heel erg van plan, en daar zijn we ook al drukdoende mee, om de rechtspositie te verbeteren, om de informatievoorziening te verbeteren, om veel duidelijker te maken en daar ook op te controleren dat je onafhankelijke cliëntondersteuning aangeboden wordt, altijd. Weet je, dus we zijn met alle aanbevelingen die daar gedaan zijn, hebben we ook in onze reactie geschreven, maken wij dat plan van aanpak. Dat doen we ook al naar aanleiding van de moties die u ons eerder heeft meegegeven. En nou, het college vindt het net als u enorm belangrijk dat die rechtspositie en de cliënt de zoektocht in het woud wat zorg kan zijn. Dat weet ik ook als geen ander. Wij willen graag dat dat duidelijk is voor al onze inwoners. Nou, dus... En wij reflecteren daar ook met elkaar en met het team en met alle professionals heel regelmatig op en dat blijven we ook zeker doen. We zullen ook... Dan vergeet ik nog, die doorlooptijden zijn ook belangrijk, hè. We verbeteren dat de hele tijd en dat is ook een beetje wat de Stadspartij, die zegt dan van, ja, dat gaat nog heel veel niet goed, het gaat elke keer beter. En dat is wel een beetje het optimisme en wat ik wel uit wil spreken. We zijn natuurlijk enorme stappen aan het zetten. We hebben dat met de vorige Raad in gang gezet. We zijn dat nu aan het doorontwikkelen en dat kan beter. En dat gaan we ook beter doen en dat heb ik u beloofd. Daar komen we mee terug met dat actieprogramma Informatievoorziening of plan van aanpak. We gaan even kijken of we dat in één mooie brief kunnen samenvatten. Maar we werken daar continu aan. Even kijken, dan gaat het over die aanbeveling 2, over maatwerk, maatwerkvoorzieningen en basishulpen. Kijk, dat buurtteam levert basishulp, dat doen ze laagdrempelig, direct. Het is net al door een paar van u heel mooi gezegd, mooier dan dat ik nu uit mijn hoofd dat ga zeggen. Dat zien wij niet als maatwerkvoorziening. En dat is een beetje de continue discussie. Dat gaat snel, dat gaat direct, je belt op en je hebt binnen twee weken het goede gesprek. Volgens mij moet je dat ook zo willen houden. Dus als dat zo gezien wordt, van dat is geen maatwerkvoorziening, dan is zelfs die tweede aanbeveling goed te lezen. Maar dan moet dat wel heel erg duidelijk zijn en dan kunnen we daar mee uit de voeten. Want wij vinden ook dat elke maatwerkvoorziening moet eindigen in een beschikking. Dus dat gezegd hebbende, even kijken wat ik daar in het algemeen nog meer van zal zeggen. Ja, wat ook heel belangrijk is, is denk ik wat we ook al eerder gezegd hebben, de landelijke ontwikkelingen en we hebben rechtszaken enzo, daar werd naar aanleiding van de verordening Wmo en Jeugdhulp ook al uitgebreid over gehad. Wij houden dat allemaal in de gaten, wij willen er ook van leren. Wij zijn wel best wel toonaangevend in Nederland op hoe wij het ingericht hebben, maar het moet natuurlijk ook wettelijk wel kloppen. Je bent ook niet voor niks wethouder. Ik wil ook dat alle inwoners in hun recht kunnen staan als ze daar behoefte aan hebben en als ze daar aanspraak op maken. We houden ook de ontwikkelingen die inhoudelijk op dit moment bezig zijn met het convenant Sterke Lokale Teams heel nauw in de gaten, waarin juist gestimuleerd wordt om die

vrijblijvendheid in de ondersteuning aan te moedigen. Dat is omdat we denken dat dat het beste is voor inwoners, maar dat is ook omdat we zo meteen een enorm tekort hebben aan professionals. En die sterke sociale basis zit niet alleen in de genen van CDA'ers, maar van veel meer mensen gelukkig in onze samenleving. En ik denk dat dat hebben we ook keihard nodig om zo meteen met elkaar een prettige samenleving te blijven, punt. Ja, dus we blijven dat continu toetsen. En ik denk, dat vond ik net ook een mooie vraag van het CDA, we komen toch dicht bij elkaar, want die spiegel is denk ik voor ons allemaal. We zijn volgens mij, als het gaat over de informatievoorziening naar de Raad, continu met elkaar de afgelopen jaren ook in gesprek geweest. Hoe moeten die rapportages eruit zien? Wat heeft u nodig? Wat moet er met het dashboard? We hebben daar mondelinge toelichtingen op. Dus ook daar denk ik echt een uitgestoken hand naar u, de Stadspartij, want we zijn daar druk bezig met klankbordroepen. Collega's die hier aan tafel zitten, zitten in die klankbordgroepen, dus ik zou ook echt zeggen van laten we dat met elkaar goed blijven doen. En natuurlijk moet u alle mogelijkheden hebben om uw controlerende taak heel goed uit te voeren. Ik heb daar verder helemaal geen geheim over. Ik wil heel graag alles delen. Ga ik nu even kijken wat voor vragen er geweest zijn. Ik heb een heleboel ook al gezegd hoor. Zien wij dat plan van aanpak als een kanttekening of willen we dat echt heel serieus aannemen. Dat hebben we eigenlijk al heel erg serieus opgepakt direct met dat die aanbevelingen er waren, maar ook al op grond van de eerdere gesprekken die we hebben. Wij hechten daar denk ik net zoveel belang aan als dat u dat doet. De definitie van de maatwerkvoorziening, vertrouwen in professionals, problemen met rechtsposities. Ja, ik heb dat net ook al een beetje gezegd, maatwerkvoorziening. Kijk, een buurtteam geeft basishulp. Dat is het liefst collectief, ook wat ons betreft. Maar dat is ook heel vaak individueel, maar dat is ook wat maatschappelijk werk doet of dat is ook wat een jongerenwerker doet. Die lopen door de straat en die zeggen: "hé joh, moet je niet naar bed of zou je die joint..." Nou mag ook, ik weet eigenlijk niet, dat zijn misschien niet de goede voorbeelden, maar daar, op al die interventies hoef je geen beschikking te hebben. En wat een basisbuurtteam doet, dat is dan wel iets uitgebreiders zeggen "hé, moet je die joint wel opsteken", maar dat is wel van "goh, steek je dat elke dag op en hoeveel dan en zou je dat nou wel doen?" En ik zie een interruptie.

dhr. de Gram: Niet scherp op vandaag, maar mevrouw Geers van de SP.

mw. Geers: Ja, dank u wel, voorzitter. U geeft aan, de buurtteams zijn er om de basishulp te geven, dat klopt. Er zijn zo min mogelijk indicaties dat dat ook goedkoper is als we het zelf in de basis kunnen regelen. en het niet via doorgeleid moet worden, maar dan nog is het natuurlijk wel zo dat, en dan is het toch iets meer als een straatcoach die goedmoedig iets tegen jongeren zegt van "wat doe jij hier nog op straat", is het nog wel steeds zo dat er plannen van aanpak worden gemaakt. Dus dat betekent dat er gekeken wordt naar de situatie van de vraag van de cliënt en daarop dus een plan. Op dat moment hebben we het niet over een basisvoorziening, een algemene voorziening, maar dan is dat gewoon specifiek voor deze

cliënt. En ja, dat kan dan zijn dat hij gaat deelnemen in een groep. Maar de basisvoorziening zoals u dat noemt, is eigenlijk dus geen basisvoorziening. Daar heb ik toch een groot probleem mee in de manier waarop u dat formuleert. Herkent u dat?

dhr. de Gram: Mevrouw Visser.

mw. Visser: Nee, dat herken ik dan dus niet. Dat lijkt me duidelijk. Een onderzoeksverslag, ik denk dat het heel goed is dat dat gemaakt wordt. En ik zie weer een interruptie.

dhr. de Gram: Ja, die zag ik wel. Meneer Eggenhuizen, GroenLinks. Interruptie.

dhr. Eggenhuizen: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik had een korte vraag aan de wethouder. Want de wethouder gaf net een definitie over maatwerkvoorziening en bij de buurtteams niet. Betekent dit dat als we de definitie van de wethouder volgen dat er geen aanpassing van dit raadsvoorstel nodig is, en dat de wethouder hier zo mee uit de voeten kan?

dhr. de Gram: Mevrouw Visser, ja.

mw. Visser: Dan zet ik mijn twee vragen door elkaar. Een basishulp is wat mij betreft een vrij toegankelijke hulp. Dat is een belangrijke definitie. En als ik hier hoor, en ik hoor verschillende van u dat zeggen, dat u ook zegt dat een buurtteam geen maatwerkvoorziening is, dan hoeft er op het raadsvoorstel wat mij betreft, dan kunnen wij alle aanbevelingen uitvoeren. Maar dan moet dat wel duidelijk zijn dat we daar met elkaar over eens zijn. En daar hoor ik nog niet precies allemaal dat we daarover eens zijn. Maar dat klopt wel wat u zegt, meneer Eggenhuizen.

dhr. de Gram: Goed, ja, u gaat weer verder. En dan, inderdaad, als we vijf minuten kunnen maken, dat de heer Van den Broek ook nog wat kan zeggen. Dan hebben we nog een kwartiertje voor een tweede termijn. Dan kunnen we dan de rest doen. Nee?

mw. Geers: U wilt toch interruptie doen? Nee, geen interruptie, maar ik heb nog geen antwoord gekregen op de vraag van waarom we niet de hele 65+ begeleiding...

dhr. de Gram: Dat stel ik voor, dat de wethouder over gaat tot beantwoording.

mw. Visser: Nee, ik kom er maar niet aan toe om onderaan te komen. U staat onderaan mijn briefje, mevrouw Geers. Maar dat zegt helemaal niks, want ik heb het antwoord al helemaal klaar, maar ik ga nog even kijken wat het CDA zei. Hoe gaat het college verder? Ja, volgens mij willen we dat echt en-en-en doen. Dus wat u zei heb ik net al, volgens mij, in mijn algemene verhaal ook al wel verteld. De Stadspartij, ja, die geeft een heleboel dingen aan, van we moeten volledige informatie hebben en zo. Ja, daar bent uw Raad zelf ook aan zet en daar zijn we heel druk mee bezig. Kwartaalrapportages, indicatoren. Nou, ik zou zeggen, neemt u plaats in de klankbordgroep, die daar al drukdoende mee is. Even kijken, dit heb ik

allemaal gehad. Nou, dan kom ik bij de vraag van de SP. En dat hebben we, toen we op weg waren naar de buurtteams, van hoe gaan we dat nou invullen? Gaan we de Wmo-consulenten wel of niet in de buurtteams doen? Gaan we de oudere consulenten wel of niet in de buurtteams doen? We hebben dat allemaal door onafhankelijke bureaus laten onderzoeken. En we zijn er toen echt met een hele gedegen rapport, dat kunt u zich misschien nog herinneren. Ik kan u dat ook, dat kunt u ook vinden in alle informatiebundels, kunnen we u ook nog toesturen. Het was volgens mij een Berenschot. We hebben toen besloten dat we dit zo zouden doen. We gaan dan nog wel evalueren, maar we hebben echt die grens getrokken van, Sterker doet dit, het welzijnsdeel, en als het dan verder gaat. Dus we hebben dat toen op grond van gedegen onderzoek op deze manier besloten dat we dit zo doen. En ik heb eigenlijk ook niet het idee dat het daar nu aan schort, dat dat het extra moeilijk maakt. De D66-vraag of ik wil reflecteren op de tweede aanbeveling, dat heb ik al gedaan. De VVD vraagt of basishulp hetzelfde is als maatwerkvoorzieningen. Dat vind ik dus heel duidelijk niet. En wat voor risico's geeft het als het toch met een beschikking zou eindigen? Dan krijg je dus inderdaad langere procedures. Je krijgt extra administratieve lasten. Je krijgt dat professionals het licht uit de ogen gaan, want die moeten veel meer doen waardoor ze niet in hun kracht staan. Je hebt dan, het buurtteam kan zelf, is ook niet gemandateerd om een beschikking af te geven. Dan wordt het helemaal teruggehaald naar de gemeente. Ja, volgens mij is dat echt een dikke stap terug en ik zou echt iedereen willen oproepen om dat in ieder geval niet te willen.

dhr. de Gram: Dank u wel, mevrouw Visser namens het college. En dan kijk ik of de heer Van den Broek nog een aanvulling heeft hierop. Ja, dat is zo. Aan u het woord.

dhr. Van den Broek: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zit hier niet om deel te nemen aan de discussie, maar om te verduidelijken wat wij in het rapport zeggen. Ik hoor hier een aantal dingen door elkaar lopen, waar het volgens mij in de presentatie vorige week over gegaan is. Om te benadrukken, de Rekenkamer verzint niet dat we het hier hebben over een maatwerkvoorziening en een algemene voorziening. Die dingen staan in de wet, die zijn ook gedefinieerd. We noemen het nu basisvoorziening, de wet heeft het over een algemene voorziening en een maatwerkvoorziening. De definitie van een algemene voorziening is een aanbod van dienst of activiteit dat zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers toegankelijk is. en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning. Een maatwerkvoorziening is op de behoefte, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen. Wat wij in deze aanbeveling en deze conclusie constateren, is dat individuele hulp door de buurtteams die plaatsvindt nadat er een keukentafelgesprek heeft plaatsgevonden, dus nadat er een onderzoek zoals dat in de Wmo is vastgelegd, heeft plaatsgevonden, dat er dan hulp wordt geboden door de buurtteams. Dat gaat niet over een jongerenwerker op straat. Dat gaat niet over algemene,

vrij toegankelijke voorzieningen. Dat gaat om individuele hulp door de buurtteams. Op dat moment constateren wij dat je dat moet aanmerken als een maatwerkvoorziening en er dus ook een beschikking zou moeten worden afgegeven. Dan brengen we bij het tweede punt. Zo'n beschikking doet niets af aan de laagdrempeligheid en de toegang. Ik heb u vorige week een stroomschema laten zien van melding, keukentafelgesprek en wanneer er hulp komt. Aan dat einde komt een beschikking. Dus mensen die ergens binnenlopen, een gesprek krijgen, die worden geholpen, daar zit allemaal nog geen beschikking in dat proces. Die beschikking zit aan het einde. Ik denk dat dat goed is om te benoemen. En tot slot, wij benoemen in de aanbevelingen ook dat die informatievoorziening heel belangrijk is, maar dat die één ding niet doet voor de rechtspositie. En dat is het borgen van die rechtspositie en dat is precies wat de Awb doet in een beschikking. Dank u wel.

dhr. de Gram: Dank u wel. En dan hebben we nog tijd voor een tweede termijn, dan zie ik de heer Koelewijn.

dhr. Koelewijn: Ik weet niet helemaal de gang van zaken, omdat natuurlijk de rekeningkamer erbij is. Maar als ik dat nog mag interrumpen of een vraag mag stellen, zou ik dat heel fijn vinden.

dhr. de Gram: Dat mag kort, ja.

dhr. Koelewijn: Oké, want het gaat om wat de Rekenkamer de individuele hulp door de buurtteams noemt. Laat ik die maar even pakken. Of ik daar een voorbeeld mag hebben, want de definitie van een algemene voorziening zit me, wat mij betreft, ja ik zie hem staan hoor, ik heb hem ook voor me, er zit een onderzoek bij, maar het gaat erom was die hulp toegankelijk geweest, los van het feit of ik nou individueel geholpen werd. Dus is er een vorm die de Rekenkamer noemt van echt individuele hulp door het buurtteam, waar je anders niet bijgekomen was en wat dus als algemene voorziening wordt bestempeld?

dhr. de Gram: De heer Van den Broek voor een kort antwoord.

dhr. Van den Broek: Ja, er staan meerdere voorbeelden daarvan in de bijlagen van hulp die dus komt nadat het keukentafelgesprek heeft plaatsgevonden. Dus zonder dat keukentafelgesprek kom je niet bij die hulp. En dat keukentafelgesprek moet je zien als een onderzoek, zoals dat in de wet staat.

dhr. de Gram: Meneer Koelewijn, ik wil wel, want we hebben natuurlijk een technische ronde gehad.

dhr. Koelewijn: Snap ik, maar met de vervolgvraag kom ik denk ik bij de kern. Had de cliënt, dan wel de inwoner, toegang tot die hulp kunnen krijgen zonder het keukentafelgesprek?

dhr. Van den Broek: Niet de vorm van hulp die wij bedoelen. Er is hulp die vrij toegankelijk is, dat stond ook in het stroomschema. Je kunt het keukentafelgesprek hebben en vervolgens doorverwezen worden naar een algemene voorziening. Je kunt ook individuele hulp door de buurtteams krijgen en op dat moment zit je dus niet meer in die algemene voorziening. Dat is dat onderscheid.

dhr. de Gram: Goed, dank u wel. Dan kunnen we denk ik nu naar een tweede termijn met die extra informatie en dan zie ik de heer Kraft van de Partij van de Arbeid.

dhr. Kraft: Ja, dankjewel voorzitter en de wethouder gaf aan dat het triggerde dat ik wat scherper was op die interpretatie van de reactie van het college. Maar voorzitter, die komt bij ons wel ergens vandaan. Week op week, maand op maand, verhaal naar verhaal komt binnen over mensen die echt wel vastlopen in het systeem. En tegelijkertijd, wanneer we het hier in deze Raadzaal erover hebben, ontstaat toch vaak een algemeen beeld waarin het vooral heel goed gaat en heel goed geregeld is. En dan vraag ik mij toch af of dat beeld dominant moet zijn. We weten allemaal dat de cliëntervaringsonderzoeken zoals die nu gehouden zijn, dat die niet een volledig beeld geven. Mensen die het proces niet hebben afgerond, worden niet in die cliëntervaringsonderzoeken meegenomen. Tegelijkertijd, die individuele verhalen van mensen die we zien, die we lezen, die we spreken, die staan voor iets breders en voor iets groters. Dat is geen uitzondering. En dat betekent toch wel dat ik hoop dat we dat toch wel met een zekere ernstigheid ook wel serieus nemen. En dat we dan hier in deze zaal daarin echt zeggen van ja, ja, ja, maar over het algemeen gaat het heel goed. Ja, dan doet dat toch pijn, want als ik met die mensen in gesprek ben, dan ga ik dan meestal echt weg met buikpijn. En dat is toch wel het algemene sentiment wat ik dan ook hoop dat meespeelt, wanneer wij onze volgende keuzes maken. Dat we ook toch wel even gezegd hebben.

dhr. de Gram: Dank u wel. En zie ik nog iemand anders voor een tweede termijn? Volgens mij zie ik mevrouw Stapel.

mw. Stapel: Ja, dank u wel. Kijk, volgens mij is de kern dat we allemaal willen dat het goed geregeld is. En dat ook echt voor ieder individu. En dat iedereen snel de zorg kan krijgen die die nodig heeft. En ik heb toch ook door de zorgen van de wethouder goed gehoord. Het zijn langere procedures, meer administratieve lasten. En het gaat impact hebben op de zorg. Ik heb ook gehoord dat u uit de voeten kunt met wat er nou staat, mits we het op een bepaalde manier interpreteren. Dus ik denk dat het heel waardevol zou zijn op het moment dat we met een amendement zouden kunnen komen, waarin we in ieder geval wel hetzelfde vinden over wat er staat en hoe wij denken dat het geregeld moet worden, zodat mensen ook echt daadwerkelijk de hulp die ze nodig hebben, ook een beschikking krijgen op het moment dat ze dat nodig hebben, en dat we iets andere woorden aangeven. Dus ik wou eigenlijk een amendement aankondigen, mede omdat ik op verschillende plekken wel heb gehoord dat we

daar misschien wat mee moeten. Dus dat wordt dan in beraad genomen, met z'n allen hoop ik. Ik hoop dat we met een mooi gedragen amendement kunnen komen.

dhr. de Gram: Goed, dank u wel. En dan kijken we nog even rond of er nog meer mensen behoefte hebben aan tweede termijn. De heer Koelewijn van CDA.

dhr. Koelewijn: Nou misschien toch heel even omdat ik de PvdA naast mij hoor en dat gaat om de afronding. Ik ben hier een debat ingegaan die gaat om de toegang van de Wmo, die vanuit dat cliëntperspectief ook kijkt en dat systeem, en die legt daar duidelijke vragen bij, waar we als college wat aan moeten doen, waar we als Raad wat aan moeten doen, maar ik ben hier nog, ik loop hier nog niet weg met het idee van er worden echt mensen vermorzeld in dit systeem of het zijn tientallen inwoners die zeggen waar is mijn beschikking, dat gevoel heb ik nog niet. Dus interrumppeer me alsjeblieft als u zegt van u hebt het helemaal mis. Maar dat vind ik wel echt een hele belangrijke als het hierom gaat. Ik zou het college willen vragen van neem de aanbevelingen over, wees helder in de communicatie, borg die rechtsbescherming beter, zodat het niet misgaat. Als we hier als raad zeggen ja, we staan al op de afgrond om het zo te zeggen, dan hoor ik het gauw. Maar die mate van urgentie en die problematiek, die haal ik niet uit dit onderzoek in ieder geval. Dat was geloof ik ook niet de opdracht. Dat is het enige wat ik zou zeggen. Als het college die wel ziet, vertrouw ik erop dat ze heel snel aan het slag gaan.

dhr. de Gram: Volgens mij wil de heer Kraft ingaan op uw uitnodiging.

dhr. Kraft: Ja, zie het vooral als ingaan op de uitnodiging. Ik denk niet dat we hier heel diep in moeten gaan op individuele ervaringen zelf. Maar ik denk wel dat het echt goed is om te benoemen dat de Wmo, het gaat over ontzettend veel mensen en natuurlijk bij heel veel mensen gaat het heel goed. Maar ook bij een klein percentage waar het echt misgaat, gaat het ook over een grote groep mensen. En als je dieper ingaat op die verhalen, en als je dieper ingaat op wat daar gebeurt, dan zie je toch wel de grote risico's die er zijn in het systeem en de overgang waar we met z'n allen in zitten. Waarbij als je tussen wal en schip valt, het wel echt mis kan gaan. En ook de brief die we kunnen lezen van de inspreker van vanavond, daarin zie ik wel dingen waarvan ik denk, daar schrik ik enorm van, En dan gaat het wel echt over individuele ervaringen waarvan ik denk dat dat mogelijk is in Nijmegen.

dhr. de Gram: Dank u wel. Dan kijk ik nog één keer rond of er nog anderen zijn die behoefte hebben aan een tweede termijn. Dan schakel ik voor een tweede termijn naar het college voor een beantwoording. Of ja, waren er geen vragen? Nee, eigenlijk niet. Maar wilt u nog het woord?

mw. Visser: Nou, er zijn me inderdaad geen vragen gesteld. Ik hoor heel goed wat u zegt. Die individuele verhalen belanden soms ook in mijn mailbox. Vaak ga ik op bezoek, ook om het te horen. We staan volgens mij echt niet op de rand van de afgrond. Ik denk dat we heel goed

werk leveren, alle professionals hier in Nijmegen en ook alle buurten om elkaar heen. Ik denk dat we echt een voorbeeld zijn voor heel veel en elk individu bij wie dat misgaat, meneer Kraft, dat raakt mij net zo goed als u, dat weet u. En daar proberen we dan ook altijd direct op in te springen. Maar soms duurt dat lang en soms is dat taai en lukt het net niet. Of is er iets met de wet van Murphy of zo. Ja, de uitzondering bevestigt, hoop ik, de regel dat het meestal best oké gaat.

dhr. de Gram: Dank u wel. Dan kijk ik nog heel even of de heer van den Boek nog iets te zeggen heeft. Nee. Dan komen we aan het einde van deze bespreking. En dan... Nou ja, er is een amendement aangekondigd. Dus dan wordt het een debatstuk bij de besluitronde op 4 februari. En er zijn geen toezeggingen gedaan en dan sluit ik hiermee de bespreking. Fijne avond.